

DANSK
TID TIL
I OVERBYGNINGEN

LIVET ER HVAD MAN GØR DET TIL

Kim Fupz Aakeson

- et morsomt
og tankevækkende
forfatterskab

LENA BÜLOW-OLSEN SUSANNE KJÆR HARMS VIBEKE SKAARUP

alinea

TENNIS

Jeg så hende fordi jeg havde fået det job i ISO, som flaskedreng. Jeg cyklede nemlig bagom når jeg skulle derhen, jeg cyklede ad Kløvermarksvej forbi den dér tennisklub og når det var mandag eller onsdag eller fredag så var hun der altid på den af banerne der lå ud til vejen. Jeg kørte forbi ude på cykelstien mange gange uden at hun så mig, jeg gloede selvfølgelig lidt, hun havde jo sådan en hvid nederdel på, og hun var helt solbrændt, som om det havde været sommer i 100 år.

Men en eller anden dag så hun op og rettede på sin hestehale lige da jeg skævede ind, og vi så på hinanden og jeg nåede at tænke at mit hår garanteret var helt vildt, og så var jeg ved at køre ind i en bil der holdt parkeret og jeg drejede skarpt og var ved at vælte og så hoppede kæden af den gamle lortecykel og jeg måtte stige af.

"Pas på bilerne," sagde hun og smilede ud gennem hegnet, de havde hegnet banerne ind så boldene ikke røg ud til alle sider.

"Jeg kom til at køre over noget," sagde jeg og så ned på min kæde. Jeg prøvede sådan tilfældigt at mærke på mit hår, det strittede selvfølgelig ud til alle sider, hun stod dér med sin fine hestehale og var jo brun og i hvidt tøj. "En sten eller sådan noget."

Det smilede hun osse af. "Ja, der er enormt mange sten derude."

"Kom nu," sagde manden på den anden side af nettet, det var sikkert hendes far, hun spillede altid mod ham. Han var osse solbrændt.

"Vi ses," sagde hun og slog en bold ned til sin far, og jeg tænkte at det var noget mærkeligt noget at sige, vi kendte jo ikke hinanden, jeg havde bare været ved at køre ind i en bil. Jeg fik selvfølgelig kulsorte fingre før den kæde var på igen, og jeg kom lidt for sent og fik skæld ud af den fede idiot til Jørgen.

"Du skal bare stå her på slaget," sagde han flere gange. "På slaget, kammerat."

Om aftenen sagde jeg at jeg havde tænkt på at begynde at gå til tennis.

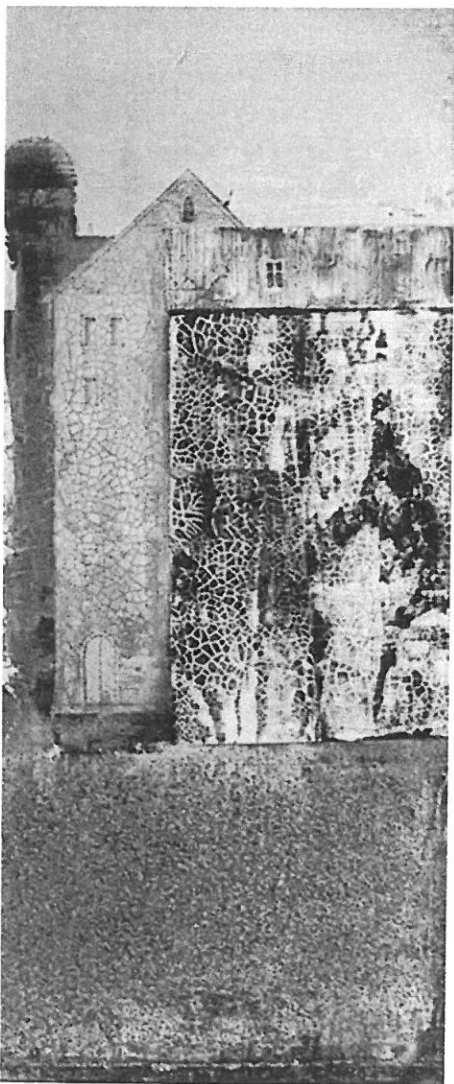
"Til tennis?" sagde min mor.

Min far grinede, så han var ved at få maden galt i halsen. "Tennis, så har man sgu hørt den med."

"Du har da aldrig gået til noget," sagde min mor.

"Nej, men jeg har bare tænkt på at det kunne være sjovt at gå til tennis."

Min far grinede, når han først begyndte at grine var han ikke lige til at stoppe igen. "Tennis, så har man sgu hørt det med, det er da kun for bøsser."

"Jeg synes da det lyder meget godt," mente min mor. "Men hvornår vil du få tid til det?"

"Så skal du måske til at cykle til Skovshoved," grinede min far. "Og spille tennis med de rige."

"Der er den dér klub ovre ved Kløvermarken," sagde jeg.

"Hvorfor er det så sjovt?" Min mor daskede efter min far.

"Tennis," grinede han og bar sin tallerken over til vasken.

Allerede om fredagen kom jeg cyklende og så stod hun udenfor, op af hegnet, og hun havde ikke klædt om eller noget, hun stod bare med en sportstaske mellem fødderne og soled sig.

"Hej," sagde jeg og stoppede. Jeg havde kørt langsomt for ikke at få tossehår igen, jeg var osse begyndt at bruge mere gelé.

Hun sagde ikke noget, ikke hej, ingenting. Hun smilede, hun havde solbriller på og jeg var ikke engang helt sikker på om hun så på mig eller hvad.

"Det var mig der var ved at vælte," sagde jeg og klappede på cykelstyret.

"Ja, dig med alle stenene," smilede hun og tog sine solbriller op i panden.

"Jeg tror osse jeg starter med at spille derinde." Jeg nikkede mod klubhuset. "Jeg skal lige melde mig ind."

"Du skal lige melde dig ind?"

"Ja, og så skal jeg til at spille noget tennis."

"Det bliver svært," sagde hun. "Der er ikke nogen ledige baner, sådan er det i alle tennisklubber."

Det vidste jeg ikke lige hvad jeg skulle svare på.

"Vi har kun plads fordi min far er gammelt medlem."

"Okay."

Hun stod og så på mig og jeg så ned på min kæde som om den var meget interessant, så sagde hun: "Du kan gå med ind og spille lidt, min far har lige ringet."

"Øh, nåh?"

"Han er forsinket, så vi kan spille indtil han kommer."

"Nu?" spurgte jeg, for jeg skulle sådan set hen i ISO, og jeg var allerede for sent på den.

"Du kan låne en af mine ketchere."

Jeg tænkte: Op i røven med ISO og Jørgen.

Hun hed Linda og det var selvfølgelig skidesvært, det tennis. Hun prøvede at gøre det nemt og lavede sådan nogen rigtig bløde bolde,

men jeg hamrede dem i nettet og ud i hegnet og lignede sikkert en idiot, og jeg rendte rundt i cowboybukser og stønnede og svedte helt vildt. Det gjorde hun ikke, hun var bare brun og rolig og ikke forpustet.

"Det er jeg vist ikke ret god til."

"Næh." Hun grinede og det gjorde ikke noget at jeg ikke var god.

Hun blev bare ved med at lave bløde bolde og jeg blev ved med at hamre dem i nettet og alle mulige steder hen, og hun grinede og jeg grinede og svedte og vidste bare at mit hår stod ud til alle sider.

"Du må ikke strække armen helt, du skal have den bøjet en lille smule." Sådan noget sagde hun til mig og jeg kvajede mig videre.

Så kom hendes far. Han parkerede lige udenfor hegnet i en kæmpe sort bil, der sikkert havde kostet en million. Vi stoppede, han steg ud og havde osse solbriller på, de var helt vilde med solbriller i den familie.

"Så," sagde han til hende.

Hun sagde til ham at jeg hed Carsten, han nikkede uden at se på mig, han gik om til lågen for at komme ind i klubhuset.

"Jeg må hellere se at komme af sted," sagde jeg og tænkte på hvad Jørgen ville sigeovre i ISO, det var første gang jeg kom så meget for sent.

"Tak for kampen." Hun smilede.

"Vi ses," sagde jeg og smilede osse.

"Lad os spille igen en anden dag." Hun rynkede sjovt på næsen og så på mig, så jeg blev helt ligeglad med ISO igen.

Han flippede helt ud, ham Jørgen.

"Det mindste du kan gøre er at ringe og sige at du er forsinket, det er mangel på respekt!" Han ævlede og ævlede om respekt og pegede på mig med sine fede fingre. "Jeg kan finde en anden flaskedreng så nemt som at klø mig i røven."

Han lagde armene over kors og nu var det meningen at jeg skulle sige at jeg var enormt ked af det og at det aldrig ville ske mere.

Jeg sagde: "Så find en anden."

Jeg gik hjem og var stadigvæk ligeglad. Jeg tænkte bare på at det skulle blive mandag, så jeg kunne komme over og se hende igen. Jeg tænkte på at blive klippet og gå i solarie og blive solbrændt og komme i hvidt tøj og være god til at spille tennis, jeg spejlede mig og prøvede alle mulige slags frisurer og vidste at jeg lignede en nar.

"Skal du ikke på arbejde?" spurgte min mor mig om lørdagen.

"Nej," sagde jeg bare, for jeg orkede ikke at forklare det hele. "Ikke i dag."

"Han skal vel ud og spille tennis," grinede min far, han kunne

virkelig være en klovn at høre på. Jeg gik ud på badeværelset og spejlede mig igen, jeg lignede virkelig en nar, jeg havde ikke en skid at gøre hos hende, ikke en skid.

Jeg gik ud og spurgte min mor om ikke jeg kunne få nogen penge til at blive klippet for.

Om mandagen cyklede jeg alligevel ned til den klub, det gjorde jeg godt nok, med min nye frisure og det hele. Deres bil var der ikke og jeg stod lidt, men så tænkte jeg at jeg nok ville ligne en lille, dum dreng, hvis jeg stod sådan foran klubhuset med min cykel, så jeg kørte en ordentlig runde, helt ud til B&W og ned ad Refshalevej og ned ad Prinsessegade og ned ad Torvegade og så tilbage mod klubben igen, en ordentlig runde.

Nu holdt bilen der osse. Og jeg kunne se hendes far varme op inde på banen. Så cyklede jeg stille og roligt nærmere og tænkte at det godt måtte se lidt tilfældigt ud, jeg ville stoppe og se lidt på at de spillede, og så ville hun måske sige noget til mig om at komme ind og prøve lidt igen, eller stå og snakke når de holdt pause.

De var flere i dag. Hendes far var på den ene bane sammen med en dame, sikkert moderen. Linda spillede på den anden bane, hun spillede mod en fyr på hendes egen alder, en rigtig gulddreng der kunne det hele, de hamrede til boldene og så ikke op, engang imellem smilede de til hinanden når de havde haft en rigtig hård duel eller sådan noget.

Så spillede de videre.

Jeg blev stående længere end jeg egentlig havde lyst til, de lignede sådan nogen solbrændte dyr i et bur, de stæsedede rundt i deres hvide tøj og prøvede at ramme de bolde, gulddrengen var rigtig dygtig og Linda skulle virkelig arbejde hårdt, ingen sagde noget, de knoklede bare. Jeg besluttede mig for at køre igen, og jeg trak cyklen lidt tilbage og ridsede deres bil med min cykelnøgle. Det kunne jeg lisså godt.